

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน.....นายเอกฤทธิ ดวงมาลา.....

ตำแหน่งปัจจุบัน...นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ...ตำแหน่งเลขที่...๑๖๙๘ ส่วนอุทยานแห่งชาติ.....
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๓.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน...หัวหน้าอุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม (เตรียมการ) จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ มีหน้าที่ดังนี้.....

๑. ประกาศจัดตั้งพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ.....

๒. จัดทำแผนด้านการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ และปฏิบัติงานเพื่อคุ้มครองและดูแลรักษา
อุทยานแห่งชาติ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การประกาศจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ.....

๓. วางแผน พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และจัดการทรัพยากรต่างๆในพื้นที่ กำหนดกิจกรรมด้านการ
ท่องเที่ยวและนันทนาการ จัดทำระบบสื่อความหมาย ให้บริการทางวิชาการเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ.....

๔. ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ นโยบาย ข้อสั่งการ มติคณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้
การบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ.....

๕. บริหารจัดการอุทยานแห่งชาติโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนให้มีความ
มั่นคงสมบูรณ์ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ลดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่
อุทยานแห่งชาติ.....

๖. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานอย่างมี
ประสิทธิภาพ.....

๗. การจัดทำแผนบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติและการกำหนดเขตการจัดการภายในอุทยานแห่งชาติ.....

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง...นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ...ตำแหน่งเลขที่...๑๓๒๙ ส่วนอุทยานแห่งชาติ
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง มีหน้าที่ดังนี้.....

๑. กำหนดแผนการปฏิบัติการ และประสานการจัดทำแผนด้านการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ
ระหว่างหน่วยงาน ส่วนกลางกับหน่วยปฏิบัติในพื้นที่.....

๒. ควบคุมติดตามการดำเนินงาน และประสานเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการบริหารของอุทยานแห่งชาติ
และวนอุทยาน ที่รับผิดชอบ.....

๓. ป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ อุทยาน
แห่งชาติ และวนอุทยานที่รับผิดชอบ.....

๔. ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมายที่.....

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง.....การสำรวจแหล่งวางไข่เต่าทะเล บริเวณอุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ.....๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖.....

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๓.๑. ความรู้เกี่ยวกับเต่าทะเล นิเวศวิทยาและพฤติกรรม การจัดการพื้นที่อาศัย ในการปฏิบัติงานต้องมีความรู้ด้านนิเวศวิทยาและพฤติกรรมของเต่าทะเล เช่น แหล่งอาศัย การกินอาหาร ชนิดพันธุ์ของเต่าทะเลและความแตกต่างของแต่ละชนิด การดำรงชีวิตของเต่าทะเล การกินอาหารและแหล่งอาหารของเต่าทะเล การแพร่กระจายของเต่าทะเล การสืบพันธุ์ของเต่าทะเล พฤติกรรมการขึ้นวางไข่ แหล่งวางไข่เต่าทะเล การพัฒนาการของไข่เต่าทะเล.....

๓.๒. ความรู้ด้านโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ ซึ่งเป็นโปรแกรมสำหรับการสร้าง แก๊ซ วิเคราะห์ จัดเก็บ และแบ่งปันข้อมูล ช่วยใช้ในการตัดสินใจ เพื่อประหยัดงบประมาณ เวลา และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน.....

๓.๓. ความรู้ด้านการติดตามการเปลี่ยนแปลงของชายหาดเพื่อประเมินความเหมาะสมสำหรับการขึ้นวางไข่ระยะยาว และการสำรวจการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเลเพื่อจัดการการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเลและจัดการต่อภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นกับเต่าทะเล.....

๓.๔. ความรู้ความเข้าใจและเทคนิคการย้ายไข่เต่าทะเล เพื่อเป็นย้ายเพื่อไปยังพื้นที่ที่น้ำทะเลท่วมไม่ถึงและปลอดภัยจากภัยคุกคามต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ป่าหรือคนนางกลุ่มที่มีความเชื่อเรื่องการกินไข่เต่าทะเล และเป็นการเพิ่มอัตราการการฟักของไข่เต่าทะเล ตลอดจนการจัดการแหล่งอนุบาลไข่เต่าเพื่อเพิ่มอัตราการฟักของไข่เต่าทะเล และเพิ่มโอกาสในการรอดตายให้กับลูกเต่าทะเล.....

.....ซึ่งการเสนอผลงานในครั้งนี้ได้นำความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานทั้งหมดที่กล่าวมาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และนำเสนอผลงาน และเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการวางแผนการบริหารจัดการดูแลช่วงป่าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและรอบๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

.....อุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม เป็นพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของอ่าวไทย ครอบคลุมพื้นที่วนอุทยานปากกลางอ่าว วนอุทยานแม่รำพึง พื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกาะทะลุ เกาะสิงห์ และเกาะสังข์ พื้นที่อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งอยู่ห่างจากชายฝั่ง ๘ กิโลเมตร ๖ กิโลเมตร และ ๕ กิโลเมตร ตามลำดับ ปรากฏในแผนที่ระหว่างมาตราส่วน ๑:๕๐๐๐๐ ลำดับชุด L ๗๐๑๘ ระหว่างชื่อ อำเภอบางสะพาน (AMPHOE BANG SAPHAN) หมายเลขระหว่าง L ๗๐๑๘ ระหว่างที่ ๔๘๓๑๑ ซึ่งอยู่ในชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐,๑๗ มีนาคม ๒๕๓๕ และตั้งอยู่ในพื้นที่ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่บางส่วนของอำเภอสทิงพระ อำเภอกุยบุรี อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....

.....เต่าทะเลเป็นสัตว์ดึกดำบรรพ์ ที่เคยมีหลักฐานพบว่าอาศัยอยู่ทั่วไปในสมัย ๑๓๐ ล้านปีก่อน นอกจากนั้นยังมีหลักฐานว่าเคยพบซากโบราณ (fossil) ก่อนหน้านั้นไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ล้านปีการแพร่กระจายของเต่าทะเลพบอยู่เฉพาะในทะเลเขตร้อนและเขตอบอุ่น เต่าทะเลทั่วโลกพบอยู่ ๗ ชนิดด้วยกัน คือ เต่ามะเฟือง (*Dermochelys coriacea*) เต่าตนุ (*Chelonia mydas*) เต่าหลังแบน (*Natator depressus*) เต่ากระ (*Eretmochelys imbricata*) เต่าหัวซ้อน (*Caretta caretta*) เต่าหญ้า (*Lepidochelys olivacea*) และเต่าหญ้าแคมปี (*Lepidochelys kempii*) ในประเทศไทยพบเต่าทะเลเพียง ๕ ชนิด คือ เต่ามะเฟือง เต่าตนุ เต่ากระ เต่าหญ้า และเต่าหัวซ้อน โดยเต่าหัวซ้อนไม่เคยพบขึ้นวางไข่ในประเทศไทยเลยตลอดระยะ ๒๐ ปีที่ผ่านมาเพียงแต่มีรายงานพบหากินอยู่ในน่านน้ำไทยเท่านั้น

.....การเดินทางเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับเต่าทะเล เมื่อถึงเวลาพ่อและแม่เต่าทะเลจะว่ายน้ำจากแหล่งหากินอันแสนไกลเพื่อมาผสมพันธุ์และบรรจุไข่ลงท้อง วางไข่ ณ ชายหาดอันเงียบสงบแล้วจากไป ปล่อยให้ลูกน้อยฟักออกมาเพียงลำพัง ลูกเต่าแรกเกิดซึ่งมีขนาดเล็กและมีกระดองที่ยังไม่แข็งแรง จะต้องรีบคลานจากหาดทรายในเวลาค่ำคืนลงสู่ทะเล และว่ายน้ำออกสู่ทะเลลึกเพื่อหลีกเลี่ยงศัตรูตามธรรมชาติอันมีมากมายบริเวณชายฝั่ง แม้กระนั้นก็ตามลูกเต่าเหล่านี้มีโอกาสรอดเพียง ๑ ใน ๑,๐๐๐ ตัว ที่จะเจริญเติบโตเป็นพ่อแม่เต่าทะเลเพื่อสืบทอดอนาคตของชาติพันธุ์ต่อไป

.....การขึ้นวางไข่ในประเทศไทยเลยตลอดระยะ ๒๐ ปีที่ผ่านมา เพียงแต่มีรายงานพบหากินอยู่ในน่านน้ำไทยในอดีตที่ผ่านมา เต่าทะเลถูกล่าจับไปเป็นจำนวนมาก โดยเนื้อและไขถูกนำไปเป็นอาหาร กระดอง นำไปเป็นเครื่องประดับและเครื่องตกแต่ง หนึ่งถูกนำไปเป็นผลิตภัณฑ์จำพวกเครื่องหนังต่างๆ นอกจากนั้นไขมันของเต่าทะเลยังสามารถนำไปสกัดใช้เป็นส่วนผสมของสบู่ หรือน้ำมันหอมที่มีราคาอีกด้วนนอกจากการล่าจับเพื่อให้ประโยชน์ดังกล่าวแล้ว ในอดีตได้มีการเปิดว่าประมูลเก็บฟองไข่เต่าทะเลเพื่อการค้า โดยผู้ว่าประมูลสามารถรวบรวมไข่เต่าทะเลนำไปค้าขาย ซึ่งในเงื่อนไขหนึ่งคือไข่เต่าทะเลประมาณ ๒๐ % จะต้องนำไปเพาะฟักเป็นตัวเพื่อปล่อยกลับลงสู่ทะเล

๔.๑ ขั้นตอนการดำเนินงาน ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

๑) กำหนดพื้นที่ศึกษา บริเวณเกาะทะเลสุ ซึ่งมีทรัพยากรยังคงสมบูรณ์และมีสิ่งรบกวนจากการพัฒนาของชุมชนน้อย โดยเกาะทะเลสุตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม (เตรียมการ) เป็นแหล่งวางไข่เต่าทะเลที่สำคัญของอ่าวไทย ผู้ประกอบการบนเกาะ รวมถึงมูลนิธิพิทักษ์ทรัพยากรทะเลสยาม ได้ให้ความร่วมมือในการไม่รบกวนทั้งทางตรงและทางอ้อมในช่วงฤดูวางไข่และมีส่วนร่วมในการลาดตระเวนเฝ้าระวัง

๒) ดำเนินการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ ด้วยวิธีการสำรวจภาคสนามร่วมกับการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART Patrol) สำรวจและดักซุ่มเฝ้าระวังการขึ้นวางไข่เต่าทะเล เพื่อเก็บข้อมูลการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเล

๓) ทำการสำรวจชายหาดที่เป็นแหล่งวางไข่ของเต่าทะเลตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๖ มีทั้งสิ้น ๕ หาด ดังนี้ หาดอ่าวมุข หาดอ่าวใหญ่ หาดอ่าวเทียน หาดอ่าวในทูน และหาดปลายทาง โดยใช้วิธีการหาความลาดชันของหาด (Beach profile) เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศชายหาดในรอบการเปลี่ยนแปลง สามารถนำมาใช้ประเมินความเหมาะสมของชายหาด สำหรับรองรับการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเล โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการขึ้นวางไข่ เช่น ความยาว ความลาดชัน ระดับน้ำขึ้น - ลง ลักษณะของเม็ดทรายการทับถม ชนิดพืชชายหาด ทิศทางคลื่นลมที่กระทบชายฝั่ง ความรุนแรงของคลื่นปัจจัยคุกคามต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของชายหาด ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๑) ผู้สำรวจคนที่ ๑ ถือสายเทปวัดความยาว ยืนตรงตำแหน่งชายหาดฝั่งซ้ายสุด ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของหาดทรายต่อจากแนวป่าชายหาด ผู้สำรวจคนที่ ๒ ตั้งสายวัดและเดินขนานกับแนวป่าตรงไปยังตำแหน่งแนวชายหาดฝั่งขวาสุด โดยให้ตำแหน่งของผู้สำรวจทั้งสองอยู่ตรงกัน อ่านความยาวของชายหาด และทำการจดบันทึกข้อมูล

๓.๒) ผู้สำรวจคนที่ ๑ ถือสายเทปวัดความยาว ชิดกับแนวป่าบริเวณกึ่งกลางของชายหาด คนที่ ๒ ตั้งเทปวัดและเดินตั้งฉากกับแนวป่าตรงไปยังตำแหน่งแนวน้ำลงต่ำสุด อ่านค่าและทำการจดบันทึกข้อมูล จะได้เป็นขนาดความกว้างของชายหาด

๓.๓) กำหนดจุดที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของชายหาด เริ่มจากส่วนบนของหาด ให้ผู้สำรวจคนที่ ๑ นั่งอยู่ตอนบนสุดของหาด คนที่ ๒ ลากเทปวัดจากตำแหน่งคนที่ ๑ ไปจนถึงแนวน้ำต่ำสุด ใช้เข็มทิศอ่านทิศของแนววัด และทำการจดบันทึกข้อมูล

๓.๔) ผู้สำรวจคนที่ ๒ ถือไม้วัดความสูงในแนวตั้งฉากกับพื้น โดยเริ่มที่ตำแหน่งที่ ๒ เมตร ห่างจากผู้สำรวจคนที่ ๑ และให้ผู้สำรวจคนที่ ๑ มองผ่านไม้วัดไปยังเส้นขอบฟ้าของผู้สำรวจคนที่ ๒ ชี้ตำแหน่งเส้นขอบฟ้าที่ผู้สำรวจคนที่ ๑ มองเห็น ว่าอยู่ที่ระดับความสูงที่เท่าไร และทำการจดบันทึก

๓.๕) ผู้สำรวจคนที่ ๒ เคลื่อนที่ไปเรื่อยๆ ตามสายวัดโดยหยุดทำการวัดระดับที่มีการเปลี่ยนแปลงความชัน หรือ ทุกๆ ๒ เมตร จนถึงปลายสายวัด

๔) ทำการสำรวจเบื้องต้นบริเวณพื้นที่ศึกษาเพื่อดูการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเล ๑ ครั้งต่ออาทิตย์ โดยใช้ข้อมูลสถิติเดิมที่มีการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเล ควบคู่กับการเดินลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART Patrol) ซึ่งจะทำการศึกษาและเฝ้าระวังระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ของปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ จำนวนวันพิจารณาจากการขึ้นวางไข่และทำรังของแม่เต่าและจำนวนแม่เต่าที่ขึ้นวางไข่ในแต่ละปี ทำการสำรวจเบื้องต้นบริเวณพื้นที่ศึกษาโดยการเดินสำรวจพื้นที่หาดทรายโดยรอบบริเวณเกาะทะเล

๕) สำรวจร่องรอยแม่เต่าทะเลขึ้นวางไข่ในบริเวณพื้นที่ศึกษา ในกรณีที่พบแม่เต่าขึ้นวางไข่หรือรังของไข่เต่าทะเล ให้ทำการบันทึกข้อมูลวัน/เดือน/ปีที่พบ ชนิดเต่าทะเล ชื่อแม่เต่า หมายเลขไมโครชิพ สถานที่พบ ระยะห่างจากน้ำทะเล พิกัด ขนาดลำตัว บริเวณที่วางไข่ จำนวนไข่ที่พบ ขนาดของหลุม ตำแหน่งบนตัวแม่เต่าทะเล การจัดการ แหล่งที่มาของเต่าทะเล

๖) ทำการย้ายรังไข่เต่าทะเลไปยังบ่อนุบาลที่อยู่ในบริเวณที่ปลอดภัยจากภัยคุกคามโดยการล้อมป้องกันจากภัยคุกคามและน้ำทะเลท่วมถึง

๖) ไข่เต่ามีกำหนดฟักไข่ประมาณ ๕๐-๗๐ วัน เมื่อเลยกำหนดฟักไปแล้วให้ดำเนินการพิสูจน์รังไข่และจดบันทึกข้อมูล ระยะเวลาที่ใช้ในการฟักไข่ออกเป็นตัว อัตราการรอดตาย จำนวนเต่าที่ฟักออกเป็นตัวทั้งหมด ตายขณะฟักเป็นตัว ไข่ลม ไข่ไม่พัฒนา ไข่ไม่ได้รับการผสม

๗) ข้อมูลทั้งหมด เช่น สถานที่ วันที่ รังไข่ จำนวนไข่ อัตราการรอดตาย จะนำมาวิเคราะห์หาพฤติกรรมของแม่เต่าทะเล ตลอดจนใช้วิเคราะห์การขึ้นวางไข่ในครั้งต่อไป

๔.๒ เป้าหมายของงาน

๑) สำรวจและติดตามการขึ้นวางไข่และรังของเต่าทะเลบริเวณอุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม

๒) เก็บข้อมูลฐานข้อมูลของหาดทรายที่เป็นแหล่งวางไข่ของเต่าทะเลบริเวณอุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม

๓) ประเมินความเหมาะสมของชายหาดที่เป็นแหล่งวางไข่ของเต่าทะเลเพื่อวางแผนการจัดการการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเลในอนาคต

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

- - ผลสำเร็จเชิงปริมาณ พื้นที่ที่เหมาะสมในการวางไข่ของเต่าทะเลและมีจำนวนรังของเต่าทะเลเพิ่มขึ้น.....
- - ผลสำเร็จเชิงคุณภาพ สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนในการวางแผนในการจัดการพื้นที่ที่เหมาะสมในการขึ้นวางไข่เต่าและการอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วมในอนาคต.....

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

- ๖.๑ สามารถใช้ในการติดตามการเปลี่ยนแปลงของชายหาดในอนาคต โดยเฉพาะวางแผนบูรณาการจัดการเพื่ออนุรักษ์แหล่งวางไข่ของเต่าทะเล โดยอุทยานแห่งชาติอ่าวสยามมีการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ ในการตรวจป้องกันและปราบปราม อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง.....
- ๖.๒ สามารถนำมาใช้ปรับปรุงการลาดตระเวนพื้นที่ให้มีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพเพื่อรักษาความสมบูรณ์ของพื้นที่.....
- ๖.๓ การนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนในอนาคตในการจัดการพื้นที่ที่มีความเหมาะสม หาแนวทางป้องกันการคุกคาม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน และมูลนิธิฟื้นฟูทรัพยากรทะเลสยาม.....

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

- เต่าทะเลเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในทะเลการติดตามจึงเป็นไปได้ยาก และการสำรวจเฝ้าระวังการขึ้นวางไข่ส่วนใหญ่จะขึ้นวางไข่ในช่วงหลังพระอาทิตย์ตกดิน บางครั้งไม่อาจพบตัวได้โดยตรง และพฤติกรรมการวางไข่ของเต่าทะเล หากแม่เต่าทะเลรู้สึกว่ามีภัยคุกคามก่อนการวางไข่ก็จะกลับลงทะเลในทันที เจ้าหน้าที่จึงต้องมีความชำนาญและกระจายกำลังให้ครอบคลุมพื้นที่ และการย้ายรังไข่เต่าทะเลจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการย้ายรังเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายกับไข่เต่าทะเล.....

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

- ๘.๑ ในการลาดตระเวนของแต่ละพื้นที่อนุรักษ์ยังมีบางชุดลาดตระเวนที่มีการบันทึกข้อมูลไม่ครบถ้วนหรือผู้บันทึกข้อมูลลงฐานข้อมูลยังมีการลงข้อมูลไม่ถูกต้อง.....
- ๘.๒ การสำรวจและติดตามการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเลจำเป็นต้องลาดตระเวนและดักข่มตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทำให้เจ้าหน้าที่มีความเหนื่อยล้าในการปฏิบัติงาน.....
- ๘.๓ เนื่องจากในพื้นที่มีการประมงและการท่องเที่ยวรวมถึงผู้ประกอบการรีสอร์ทบนเกาะทะลุ ทำให้เกิดการรบกวนทำให้แม่เต่าทะเลไม่สามารถขึ้นมาวางไข่ได้.....

๙. ข้อเสนอแนะ

- ๙.๑ ควรมีการวางแผนเจ้าหน้าที่ในการลาดตระเวนเนื่องจากต้องลาดตระเวนและดักข่มตลอด ๒๔ ชั่วโมง.....
- ๙.๒ การย้ายรังไข่เต่าทะเลไปยังบ่อนุบาลเจ้าหน้าที่ต้องมีความชำนาญและเชี่ยวชาญในการย้าย เนื่องจากถ้าย้ายผิดวิธีหรือมีการพลิกด้านของไข่เต่าจะทำให้ไข่เต่าไม่ฟักเป็นตัว.....
- ๙.๓ การสร้างความรู้ความเข้าใจถึงพฤติกรรมของเต่าทะเลและปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนในพื้นที่.....

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

- (๑)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๒)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๓)สัดส่วนของผลงาน.....%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน

(.....นายเอกฤทธิ์ ดวงมาลา.....)

วันที่.....๑๒...../.....มกราคม...../.....๒๕๖๗.....

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(นายประธาน สัจจรณ์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ ทำหน้าที่
วันที่ ผู้อำนวยการส่วนอุทยานแห่งชาติ

(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ)
(นายสมเจตน์ จันทนา)

(ตำแหน่ง) การสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๓ สาขาเพชรบุรี
วันที่ / /

(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

**แบบการเสนอข้อเสนอนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง การติดตามผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการขึ้นวางไข่เต่าทะเล บริเวณเกาะทะเลอุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม

๒. หลักการและเหตุผล

.....อุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลรายละเอียดพื้นที่ขอประกาศจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อปี ๒๕๕๘ เป็นพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของอ่าวไทย ครอบคลุมพื้นที่วนอุทยานปากปลารอ่าว วนอุทยานแม่รำพึง พื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกาะทะลุ เกาะสิงห์ และเกาะสังข์ พื้นที่อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ห่างจากชายฝั่ง ๘ กิโลเมตร ๖ กิโลเมตร และ ๕ กิโลเมตร ตามลำดับ มีเนื้อที่รวม ๘,๐๐๕ ไร่ หรือประมาณ ๑๒,๘๐๘ ตารางกิโลเมตร เป็นอุทยานแห่งชาติเตรียมการประกาศที่มีทรัพยากรที่มีความหลากหลาย ประกอบไปด้วยระบบนิเวศป่าดิบแล้งบริเวณป่าแม่รำพึงซึ่งมีต้นยางนาธรรมชาติเนื้อที่ ๑,๒๐๐ ไร่ และได้รับโลรางวัล รุกข มรดก ของแผ่นดิน ได้ร่มพระบารมีเมื่อปี ๒๕๖๑ ของกระทรวงวัฒนธรรม ระบบนิเวศป่าชายเลน ระบบนิเวศแนวปะการัง รวมไปถึงจนถึงเกาะชายฝั่งทะเล อีกทั้งบริเวณเกาะทะลุ เป็นแหล่งวางไข่ของเต่ากระ หรือ เต่าปากเหี่ยว (*Eretmochelys imbricate*) จัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองและจัดเป็น ๑ ใน ๔ ชนิดของเต่าทะเลที่พบได้ในไทย โดยมักอาศัยอยู่ใกล้ชายฝั่งที่สงบเงียบไม่มีการรบกวน จากการศึกษาพบว่า เต่ากระกินทั้งได้พืชและสัตว์ วางไข่บนชายหาดครั้งละ ๑๕๐-๒๕๐ ฟอง ซึ่งการวางไข่ตามธรรมชาติจะมีศัตรูที่คอยกินไข่ของของเต่าอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีการพบร่องรอยขึ้นมาวางไข่ของแม่เต่ากระ จึงมีการขนย้ายไข่เต่ากระมาบริเวณหาดทรายธรรมชาติหรือถึงธรรมชาติที่มีการป้องกันการรบกวนและทำลายไข่เต่าก่อนการฟักตัว และบริเวณเกาะทะลุ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นบริเวณที่มีเต่ากระขึ้นมาวางไข่เป็นจำนวนมาก ซึ่งอุทยานแห่งชาติอ่าวสยามยังไม่เคยมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวมของอุทยานแห่งชาติแต่อย่างใด.....

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

.....อุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บริเวณเกาะทะลุ เป็นพื้นที่ที่มีการขึ้นมาวางไข่ของเต่ากระ หรือ เต่าปากเหี่ยว (*Eretmochelys imbricate*) เป็นจำนวนมาก เนื่องจากยังคงมีสภาพชายหาดเรียบสงบ มีแนวปะการังที่สมบูรณ์ เหมาะแก่การเป็นแหล่งหากินและวางไข่ของเต่าทะเล โดยเฉพาะเต่ากระ หรือ เต่าปากเหี่ยว (*Eretmochelys imbricate*) แต่ยังไม่มีการรวบรวมเพื่อเป็นฐานข้อมูลหรือนำมาวิเคราะห์เพื่อใช้อ้างอิงกับพื้นที่อื่นหรือเต่าทะเลชนิดอื่น ซึ่งการขึ้นมาวางไข่ของเต่ากระแต่ละปีจะมีหลายปัจจัย เช่น ไม่มีแสงไฟรบกวน เป็นหาดที่มีความสะอาด มีหาดทราย มีความเงียบสงบไม่มีการรบกวนจากปัจจัยคุกคามต่างๆในพื้นที่ ซึ่งทางอุทยานแห่งชาติอ่าวสยามได้มีการพูดคุยทำความเข้าใจ กับผู้ประกอบการทั้งบนเกาะทะลุ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวคว้าน้ำแบบไปกลับ และได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการควบคุมปริมาณไฟส่องสว่างในช่วงที่เต่าขึ้นมาวางไข่ และการท่องเที่ยวต่างๆที่ก่อให้เกิดการรบกวนพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่หากินของ.....เต่าทะเล

.....การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังทรัพยากรจากผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนักท่องเที่ยว ชาวประมง กลุ่มผู้ประกอบการนำเที่ยวต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้และส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีการให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเต่าทะเล แหล่งวางไข่เต่าทะเลอย่างถูกต้อง และจัดกิจกรรมอย่างมีส่วนร่วมเพื่อให้มีการอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ในการบริหารแหล่งซึ่งจะนำไปสู่การปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์และรวมเป็นกลุ่มเครือข่ายที่เข้มแข็ง

๓.๑ แนวความคิด มีดังนี้

.....๑) การจัดการพื้นที่ตามนโยบายของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในการมุ่งเน้นการป้องกัน คุ้มครองเต่าทะเล รวมถึงการรักษาระบบนิเวศ แหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร ตลอดจนแหล่งวางไข่ของเต่าทะเล โดยให้เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม ขอความร่วมมือผู้ประกอบการนำเที่ยว นักท่องเที่ยว ชาวประมง ไม่ให้มีการทำลายแหล่งที่อยู่อาศัย แนวปะการัง รวมถึงร่วมกันในการจัดเก็บขยะทะเลและขยะบริเวณชายหาดที่เต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ และรวบรวมข้อมูลของการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเล หรือ เต่าปากเหลี่ยม (*Fretmochelys imbricate*) ได้แก่ ชื่อแม่เต่าที่ขึ้นวางไข่ วัน เวลา สถานที่ จำนวนไข่แต่ละครั้ง จำนวนการฟักของรังไข่ ไข่ที่เน่าหลังจากการฟักไข่ ตัวที่ตายในรัง และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว

.....๒) แนวทางในการเพิ่มอัตราการรอดตายหลังจากการฟักของเต่าทะเล โดยการรวบรวมลูกเต่าทะเลที่ได้จากการฟัก มาอนุบาลในบ่ออนุบาลของมูลนิธิฟื้นฟูทรัพยากรทะเลสยาม ให้มีขนาดใหญ่ ฟักให้สามารถหากินเองตามธรรมชาติ แล้วจึงปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ ซึ่งเป็นวิธีที่ได้ดำเนินการมานานแล้ว แต่ยังไม่มีการศึกษาว่าลูกเต่าจากการอนุบาลที่ปล่อยคืนสู่ทะเล สามารถเพิ่มจำนวน การรอดชีวิตและกลับมาวางไข่ในแหล่งธรรมชาติ

.....๓) การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ด้านระบบนิเวศ และหลักในการอนุรักษ์เต่าทะเลให้แก่ประชาชนทั่วไป เจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์เต่าทะเล

.....๔) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการเปรียบเทียบหรือทำนายการวางไข่ของเต่า หรืออัตราของการฟักไข่ในยวียงไปยังอีกที่หนึ่ง

.....๕) เพื่อศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อทรัพยากรเต่าทะเลในพื้นที่อุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม

๓.๒ ข้อเสนอแนะข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

.....การขึ้นวางไข่ของทะเล แต่ละครั้งหรือแต่ละปีมีจำนวนไข่และจำนวนครั้ง ปัจจัยภายนอกที่มาเกี่ยวข้อง เช่น ความสะอาดของชายหาด แสงไฟที่ส่องสว่างบริเวณชายหาดตอนกลางคืน ความเจ็บสบนบริเวณชายหาด ซึ่งทางอุทยานแห่งชาติอ่าวสยามได้มีการขอความร่วมมือกับผู้ประกอบการบนเกาะทะเลให้มีการควบคุมปริมาณไฟส่องสว่างในช่วงที่เต่าขึ้นมาวางไข่ และประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือประมงพื้นบ้านในท่าประมงที่มีผลกระทบต่อการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเล เช่น เรือตกปลากระบอกและเรือโดเหม็ก

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

.....๔.๑ มีแนวทางที่ชัดเจนในการสำรวจติดตามการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเลและการอนุรักษ์แหล่งวางไข่ของเต่าทะเลอย่างมีส่วนร่วม ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติอ่าวสยาม

.....๔.๒ การอนุรักษ์ทรัพยากรเต่าทะเลอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ

.....๔.๓ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการจัดการการขึ้นวางไข่ของเต่าทะเล สามารถนำไปเปรียบเทียบหรือใช้อ้างอิงให้กับแหล่งวางไข่ของเต่าทะเลแหล่งอื่นๆ

.....๔.๔ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและบูรณาการในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ พื้นที่แหล่งวางไข่เต่าทะเล ที่อยู่อาศัย แหล่งหากินได้รับความคุ้มครองและดูแลจากหน่วยงานและกลุ่ม
เครือข่ายในพื้นที่รอบๆ.....

๕.๒ มีกลุ่มเครือข่ายที่ช่วยเฝ้าระวังแหล่งวางไข่เต่าทะเล ที่อยู่อาศัย แหล่งหากินในพื้นที่มีศักยภาพและ
จัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....

(ลงชื่อ)

(.....นายเอกฤทธิ์ ดวงมาลา.....)

วันที่.....๑๒...../.....มกราคม...../.....๒๕๖๗.....

ผู้ขอประเมิน